

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Anthologia Sacra

Ex Probatissimis Vtrivsqve Linguæ patribus collecta, atque Octastichis
versibus comprehensa

Billy, Jacques de

Parisiis, M.D.LXXV.

Cauendum esse ne aditum ad nos Satanæ præbeamus. 46.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50828](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50828)

S A C R A

tius humili corde corrigamur
 quāto nosmetipfos verius in
 quos emendamus agnoscimus.
 Si autem non sumus nec fuimus
 quales adhuc illi sunt quos emen-
 dare curamus. ne cor nostrū
 superbiat, & de ipsa innocen-
 peius ruat, quorū mala corripi-
 mus, alia eorum bona nobis
 oculos reuocem⁹. Hæc ille. Quo-
 bus coronidis vice illud addidit
 quod prouerbio dici solet: nō
 rū turpe esse aliis mederi velle,
 nos ipsi vulneribus scateamus.

Cauendum esse ne aditum
 nos Satanæ præbeamus.

46.

E Va pat̄ ens, quoniam tua mens abscesserat, arguit
Aures pestifero cum patuere tuæ?
Quis furor, vt vetita legeres ex arbore pomum,
Quod generi inuexit tam mala multa t uo?
Vos Eua soboles, vos Eua audite nepotes,
Quæ fuit & vobis et mihi causa necis;

*Angui aditus omnes præcludite: nanque parendi
Obfuit huic facilem quòd de dit ipsa fidem.*

SCHLOIA.

Eua parens) Perpetua est hæc Sa-
tanæ cõsuetudo, vt primùm pec-
cata, quoad eius fieri potest, exte-
nuet, eòq; hominẽ adducat, vt ea
tãquam leuia, paruíq; momenti,
nihil curet: quòd scilicet, vt est a-
pud Marcum Eremitã, hominem *Deleg.*
alioqui ad maiora & grauiora *spirit.*
scelera trahi minimè posse per- *num 96.*
spectũ habeat. Vnde etiam Chry- *In Com.*
sostomus hanc esse causam ait, *epist. ad*
quam obrem atrocioribus pecca- *Gal.*
tis aditus ad nos pateat, quòd in
minoribus nõ eam, quàm par sit,
correctionem adhibeamus. Qua
quidem in re ad illud Scripturæ
respicere videtur, Qui minima *Eccli. 19*
contemnit, paulatim decidet. At-
que vt clarius istud ostendat, hic
similitudine vtitur: Quemadmo-
k

dū in corporibus humanis,
vulneribus suis medicinā ac-
bere negligūt, febres ac putre-
nes atq; adeo mortem quo-
ipsam sibi accersunt: eodē mo-
in anima, ij qui exigua pec-
paruipendunt, maiora inui-
Augustinus item, vt indicet
rimis leuibus peccatis animi
opprimi posse, similitudine
pluuuis ducit, quæ tamen si
tatim labantur, flumina tamē
implēt, ac domos subruūt. Qu-
idem etiam ait de arenæ gra-
quæ tamen si minutissima sint
men si plus æquo his nauis o-
retur, non est dubium quin o-
festim pessū itura sit. Quin
gorius quoque Nazianz. in
mine aduers. Diabolum his
bis eum alloquitur.

*Tu minimis primò vitiis in pectora
Influis, ac velut exiguis illaberis vitiis*

*De decē.
chord.
cap. II.*

ANTHOLOGIA. 74

*At simulatque tibi, datus est locus, illico magnus
Irrumpis, rapideque fluens latissimus amnis:
Donec me chaos abripiat, baratrumque profundū.*

Quare nō immeritō Paulus nos *Ephe. 4.*
admonet, ne locū diabolo dem⁹. *Psal. 136*
Et dauid sub babilonicorum fi-
liorum typo beatos eos pronun-
ciat, qui primas Diaboli sugge-
stiones atque consilia ad firmam
petram, hoc est, Christum, allise-
runt. Quò spectat id quod ait Cy-
prius, diaboli nimirū primis ti-
tillationibus obuiandū esse, nec
colubrum foueri debere, do-
nec in serpentem formetur. Ac *In cap.*
post eum Hieronymus Diabo- *9. Eccle.*
lum serpentem lubricum esse
ait, cuius capiti, hoc est, primæ
suggestioni, nisi resistatur, non
esse dubitandum, quin in pene-
trale cordis furtim illabatur.
Certissima porro ipsi resisten-
di ratio in hoc sita est, vt iuxta *Prou. 4.*

*De ierū.
Et dicit
Christi.*

S A C R A

Sapientis consilium cor non
 omni custodia seruemus, ac
 leuissima quæq; peccata hor-
 mus, illud Hieronymi memo-
 tenentes, qui nescire se aiebat
 peccatum vllum leue dici pos-
 cùm non nisi per Dei contemptum
 admittatur. Quod quidem in
 animis nostris infixum esse debet
 vt vel à leuissimis quibusque
 gitationibus, quibus anima
 stre quoquo modo infici que-
 abhorreamus, illud nimirum
 certo habentes, quòd etiam
 consensum ipsis negemus,
 tamen propterea fœtoris
 quid nobis inhalare desinat,
 admodum his verbis eleganter
 ostendit Cyprianus: Quãuis
 bolus ab ingressu mētis arce
 renitente consensu, aliquid
 de spurcitia sua ibi euomas,
 minationũ horrore nauseare

*Epist. ad
 Celant.*

*De Ie-
 iero. &
 tent.
 Christ.*

pellit. Sic, ut aliquid poeticū inferā, temulentius Cyclops, illiciti cōiugij appetitor, licet à Pallade repellatur, in gremio tamen eius Erichthoniū fundit, & incorrupta Minerua, superest tamē deforme mōstrū: nec omnino affectata scelera in memoria moriuntur.

De huius vitæ miseria.

47.

Prunæum ob fratrem, crudeli morte peremptum.

Quid tua tam saevus pectora maror habet?

Dignus an est lacrimis, qui, dum patriamq; fidē mque

Defendit, fuso sanguine tingit humum?

Hunc igitur non flere decet, nam sorte beata est:

Sed quæ mihi melius vixeris, ipse feres.

Vitæ homini quid longa fuerunt, rogo, tempora? plura

Ut mala vel videat vel ferat, aut faciat.

SCHOLIA.

Prunæum ob fratrem) Hoc carmine dolorem eum mihi minuere tento, in quem me charissimi fratris mei Claudi Billij Prunæi, viri cū rei militaris peritissimi,